

Af samme:

17) 8de og 9de Linie affattes saaledes: „hvør saadan Næring drives eller hvorfra Indtægten af saadan Besiddelse eller Rættighed hidrører, en Andel i Forhold til Indtægten Størrelse af den paagældendes Skattebidrag til hans Opholdskommune efter de nedenstaaende Regler.“

Af Bramsen og S. Scavenius:

18) 3 6te og 7de Linie udgaa Ordene: „der ikke maa — anden Bedrift“, og til Paragraffen føjes som nyt Punktum: „Strækker en til fast Ejendom knyttet Næring, som udgør et samlet Brug, sig ind i flere Kommuner, er kun saadan Kommune andelsberettiget, hvor en Bestyrer, selv kun en underordnet, har Bolig, og hvor Ejendommen ikke kan betragtes som blot Tilbehør til en anden Ejendom eller som nødvendig Betingelse for anden Bedrift“.

Af Mindretallet under Nr. 13:

Til § 7.

19) 3 14de og 15de Linie udgaa Ordene „for saa vidt ... og ellers“.

Af Mindretallet under Nr. 10:

20) 3 15de Linie ændres: „Overstattekommission“ til „Overligningsmyndighed“.

Af et Mindretal (Alberti, Andersen, Bertelsen, Bojsen, Clausager og Dalsgaard):

Til § 8.

21) 3dje Stykke affattes saaledes: „Har en Person i Skatteaaret skattepligtigt midlertidigt Ophold i en Kommune, (jfr. § 1 d), fordeles Skatten mellem denne Kommune og Hovedopholdskommunen alene i Forhold til Opholdets Varighed i hver Kommune; staar den paagældende tillige i Forhold til § 6 i skattepligtigt Forhold til andre Kommuner, fordeles det de andelsberettigede Kommuner tilkommende Bidrag paa Opholdskommunerne i samme Forhold, i hvilket han er skattepligtigt til disse. Ikke skattepligtigt midlertidigt Ophold uden for Hovedopholdskommunen betragtes som skattepligtigt Ophold i denne.“

Af Flertallet under Nr. 15:

22) § 9 affattes saaledes:

II.

Beskatning af Aktieselskaber og lignende.

§ 9.

Her i Landet hjemmehørende Aktieselskaber, Kommanditselskaber og dermed ligestillede Interessentskaber, endvidere saadanne andre Selskaber med begrænset Ansvar, herunder ogsaa gensidige Forsikringskasser og Lotterier, som ved Næringsdrift eller paa anden Maade søge Erhverv ere pligtige til aarlig at svare i personlig Kommuneskat 2 pCt. af deres Nettoindtægt (jfr. § 7) i det sidste Regnskabsaar eller Kalenderaar.

Det samme gælder under tilsvarende Betingelser i Udlandet hjemmehørende Selskaber af ovennævnte Slags, for saa vidt de enten eje fast Ejendom her i Riget eller have aaben Vob, Forretningslokale eller Kontor, eller have særskilt Bestyrelse, befuldmægtiget Agent eller Filial, dog at de kun ere skattepligtige af den her i Landet opnaede Nettoindtægt, men af denne udrede en Slat af 3 pCt.

Indenlandste Selskaber, som for Opholdskommunen oplyse, at mindst Halvdelen af deres Brutto-Drifts Indtægt hidrører fra Virksomhed i Udlandet, ere derhos kun skattepligtige af Halvdelen af Netto-Indtægten.

Den Kommune, hvor Hovedkontoret findes, eller hvor Bestyrelsen har sit Sæde, betragtes som Opholdskommune. Er der i en anden Kommune end Opholdskommunen oprettet en under særskilt Bestyrelse staaende Forretningsafdeling (Filial), betragtes saadan Kommune som Opholdskommune for Filialen. 3 Tvivlstilfælde afgør Indenrigsministeren paa endelig Maade, om et saadant Forhold foreligger.

Underændring hertil af Bojsen:

23) Efter 1ste Stykke indskydes følgende:

„Fra Nettoindtægten kan drages, hvad der svarer til Udgiften ved Fornælse af eller Amortisation paa Selskabets Ejendom eller Materiel (jvfr. Lov 2den Juli 1870 § 2 sidste Punktum). Indenrigsministeren fastsætter nærmere Regler for saadant Afdrag.“